

Франция, дала ѝ надежда, че ште придобие нѣкои германски земи; това било малко, тая гордѣлива царица, която била строга и набожна, рѣшила се да напише на Маркиза Помпадуръ ласкателно писмо, въ което я нарекла »своя мила братучедка«. Тая политика съвсѣмъ сполучила: френцускиѣ кралъ забравилъ първата та борба съ Хабсбурги ти, и се съюзилъ съ Австрия срещу Прусия. Въ тоя съюзъ влѣзла и руска та царица Елисавета, оште и Саксония и Швейцария. И така срещу малката пруска държавица се съставилъ съюзъ, въ който били три тѣ пай-силни държави въ Европа (сир. Австрия, Франция и Русия). Нѣ съюзници ти не работили яко задружно, а отъ камъ Прусия била голѣмата способностъ на кралъ тѣ, вѣрностъ та на народъ тѣ му камъ него и силна та и добрѣ уредена войска. Фридрихъ си намѣрилъ за съюзница Англия, която тогава се била сритала съ Французи ти въ источноиндийски ти и въ американски ти си заселишта.

Доклѣ се готвила Австрия и съюзници ти ѝ да идатъ срещу Фридриха, той ги прѣварилъ и прѣвъ Августъ 1756 година ненадѣйно се вмъкналъ въ Саксония. Той заобиколилъ малко то саксонска войска, принудилъ я да се прѣдаде съ условие и велъ да заповѣда въ Саксония, като въ своя земя. (Августъ III Саксонскиѣ курфирстъ въ съшто то врѣме билъ и Полски кралъ, та кога се подкачила война та, той се оттеглилъ въ Полша). Така се подкачила Седмогодишна та война. На друга та година неприятеле ти отъ всякадѣ обиколили Прусия. Руска та войска подъ войводство то на Апраксина влѣзла въ Источна Прусия, и разбила пруска та войска при Гросъ Егерндорфъ. Отъ камъ западъ приближавали Французи ти. За добра честь Фридрихова тѣхенъ главатаръ билъ херцогъ Субизъ, любовникъ на Маркиза Помпадуръ и недостоенъ войвода. Тии се срещнали съ Фридриха близу до село Росбахъ, и, ако и да били два пѣти и половина по-много отъ не-